

پاکستان و افغانستان!

افغانستان کشوری است که همواره میدان تاخت و تاز قدرت‌های امپریالیستی و مداخلات همسایگان منطقه‌ای بوده است. کشوری است که در قلب آسیا قرار دارد و میان جنوب آسیا، آسیای میانه، غرب آسیا و حتی نزدیک به شرق آسیا موقعیت دارد. به همین دلیل، این کشور به‌عنوان **چهارراه ارتباطی منطقه** شناخته می‌شود. قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی همیشه تلاش کرده‌اند بر این مسیرها و ارتباطات تسلط داشته باشند.

این سرزمین، گنجینه‌ای از منابع طبیعی و معادن، و نقطه‌ای اساسی در معادلات استراتژیک و ژئوپولیتیک جهان به‌شمار می‌رود. از همین‌رو، جایگاه آن در جغرافیای سیاسی، همواره مورد طمع و رقابت قدرت‌ها بوده است.

جهان معاصر وارد مرحله‌ای از بحران عمیق و تشدید همه‌جانبه تضادهای امپریالیستی شده است. بحرانی که نه تنها عرصه اقتصادی، بلکه ساختارهای سیاسی، نظامی و اجتماعی را نیز دربر گرفته و تضادهای بنیادی این نظام را بیش از هر زمان دیگری عریان ساخته است. این بحران نشان می‌دهد که نظام حاکم جهانی دیگر قادر به حل تضادهای درونی خود نبوده و برای بقا، بیش از پیش به ابزار جنگ، سرکوب و غارت متوسل می‌شود.

در چنین شرایطی، جنگ‌های منطقه‌ای و تنش‌های بین‌المللی—از درگیری‌های ارتجاعی میان جناح‌های حاکم در افغانستان و دولت پاکستان، تا تجاوزات امپریالیستی و رقابت قدرت‌های بزرگ در نقاط مختلف جهان—نه پدیده‌هایی تصادفی، بلکه بازتاب مستقیم تضادهای ساختاری نظام امپریالیستی‌اند. این جنگ‌ها ادامه سیاست‌های سلطه‌گرانه‌ای هستند که در آن، قدرت‌های بزرگ و دولت‌های وابسته برای حفظ منافع خود، سرنوشت ملت‌ها را قربانی می‌کنند.

امروز، رقابت میان قدرت‌های جهانی، بحران‌های اقتصادی، افزایش تورم، بحران انرژی و بی‌ثباتی سیاسی در مناطق مختلف، همگی نشان می‌دهند که جهان در آستانه دگرگونی‌های بزرگ قرار دارد. این شرایط، از یک‌سو بیانگر تشدید استثمار و ستم بر توده‌های زحمتکش است و از سوی دیگر، زمینه‌های عینی را برای گسترش مقاومت‌ها و مبارزات مردمی فراهم می‌سازد.

از این‌رو، آنچه امروز در نقاط مختلف جهان به‌صورت جنگ، شورش، مقاومت و ناآرامی ظاهر می‌شود، در ماهیت خود بازتابی از تشدید مبارزات طبقاتی است؛ مبارزاتی که آینده آن نه توسط قدرت‌های امپریالیستی، بلکه توسط اراده و آگاهی توده‌های مردم تعیین خواهد شد.

افزایش تنش میان امارت اسلامی افغانستان و دولت پاکستان، بار دیگر چهره واقعی سیاست‌های ارتجاعی در منطقه را آشکار می‌سازد. این جنگ، نه جنگ مردم است و نه به سود توده‌ها؛ بلکه یک جنگ ارتجاعی است که در آن، منافع قدرت‌ها و حاکمان بر سرنوشت انسان‌های زحمت‌کش ترجیح داده می‌شود.

دولت مزدور پاکستان بارها با تجاوزات آشکار و عریان به خاک افغانستان نشان داده است که سیاست‌های آن بر پایه مداخله، بی‌ثبات‌سازی و خشونت استوار است. این دولت در طول تاریخ، به‌عنوان یکی از مراکز پرورش و حمایت از تروریسم و دهشت‌افگنی در منطقه عمل کرده و ضربات سنگینی بر مردم افغانستان وارد ساخته است.

در عین حال، حاکمیت موجود در افغانستان نیز، به‌عنوان یک نیروی دست‌نشانده ارتجاعی، نه‌تنها در تأمین امنیت و حفاظت از جان مردم ناکام مانده، بلکه خود محصول همان ساختارها و سیاست‌هایی است که سال‌ها در بیرون از مرزها شکل گرفته‌اند.

حملات وحشیانه شب ۲۵ حوت ۱۴۰۴ توسط دولت پاکستان بر کابل و چند ولایت دیگر، باعث گردید صدها انسان بی‌گناه کشته و صدها تن دیگر زخمی شوند. در میان قربانیان، هیچ نشانی از نیروهای نظامی یا گروه‌های مسلح وجود نداشت؛ بلکه همه آنان غیرنظامیانی بودند که در شفاخانه معتادین کابل برای درمان بستری بودند.

هر نیرو انقلابی، و میهن پرست، این تجاوز نظامی دولت پاکستان را با شدیدترین لحن محکوم کرده و هم‌زمان ناتوانی و ماهیت ارتجاعی امارت اسلامی افغانستان را نیز زیر سوال میبرد. زیرا این جنگ نه جنگ مردم، بلکه جنگ قدرت‌ها و سیاست‌های ارتجاعی است. جنگی که در آن قربانیان واقعی کارگران، دهقانان، بیماران، زنان و کودکان بی‌دفاع‌اند و توده‌های ستمدیده به «گوشت دم توپ» بدل شده‌اند، در حالی که تصمیم‌گیرندگان در حاشیه امن قرار دارند. حتی نیروهای نظامی‌ای که توسط این حکومت‌ها بسیج می‌شوند، فرزندان همین مردم ستمدیده‌اند که همچون باروت می‌سوزند و به ابزار سرکوب بدل می‌گردند.

تاریخ بارها نشان داده است که جنگ‌های ارتجاعی، چیزی جز ویرانی، فقر، مهاجرت و خونریزی برای مردم به همراه ندارد. آن‌که می‌میرد، فرزند کارگر است؛ آن‌که آواره می‌شود، خانواده دهقان است؛ و آن‌که می‌سوزد، آینده نسل‌های محروم است.

هم‌وطن!

وظیفه نیروهای انقلابی، ملی-دموکرات و آگاه، و همه روشنفکران مترقی، جوانان-اعم از زنان و مردان آزادی‌خواه-این است که ماهیت این جنگ ارتجاعی را افشا کرده، در برابر تبدیل مردم به قربانیان خاموش بایستند و برای آگاهی، همبستگی و دفاع از زندگی و کرامت انسانی مبارزه کنند.

پیش به سوی مقاومت همه‌جانبه ملی، مردمی و انقلابی!

کمیته اتحاد و انسجام نیروهای انقلابی افغانستان

۲۶ حوت ۱۴۰۴

www.afghanistanRMY.org

CUCARF@AfghanistanRMY.org || strugglecommittee4@gmail.com